

Hava kimi, su kimi...

Uşaqlığı qoşa minarəli Ağdam məscidinin əlyətərində keçmişdi unudulmaz Ramiz Məmmədşadəninin. Hər gün bu məscidin yanından keçib getmişdi Ağdamın 1 saylı orta məktəbinə. Deyirdi, o qoşa minarəli Ağdam məscidini hər görünə özümüzü yığırdırdıq. "Öyrəşmişdik azançı Mustafa kişinin zil səsinə, qarabağlı ləhcəsinə. O məscidin Məhəmməd Ağa dünyası, Mirmehdi Ağa dünyası vardı..."

Ömrü boyu o qutsal dünyaya vəfali oldu Ramiz müəllim. Ağdamsız keçən 30 ilimizi Ağdamlı xatirələrlə baş-başaya yaşadı. Faytonçu Çərkəz kişinin atlarının Ağdam civarları boyunca əks-səda verən kişnərtisini dinşədi. İnandı ki, tezliklə Ağdamın qoşa minarəli məscidindən səpiləcək bəxtimizin duaları. Cənnət Turşu yaylağında qonşuları olmuş qəssab Məşədi Nərimanı unutduğu heç olmadı. Özünəməxsus təbəssümü, gülüşüylə baş-başaya xatırlayırdı ki, Şuşada Mehmanxana müdiri Zabuta xala ağdamlı uşaqlara yer verməzdi ki, onlar "xatakar-dılar". Xəyallarında səsinə eşidərdi Turşuda yaylaq qonşuları olmuş Kərrar müəllimin:

"Ay uşaqlar, hardan belə, hara belə? Gəlin qonağım olun..."

Bəlkə də o səsin, o çağırışın arxasınca getdi Ramiz müəllim; sevinə-sevinə, uçuna-uçuna...

Ən mübhəm, gizli xatirələrini mənə danışmışdı Ramiz müəllim! İlk sevgi həyəcanlarını, tələbək illərinin unudulmaz anlarını, əmək fəaliyyətinin gəlişmələrini, gördüyü yaxşıqları... Bütün keçmişinə bağlı, o keçmişdə yaşayan adam idi. Xalq şairi Nəriman Həsənzadənin xeyirxahlığını heç unutmurdu: "Məsul vəzifədə işlədiyim üçün şeirlərimin çap edilməsinə mane olanlar vardı. Nəriman müəllim kişi-kişiyənə dirəniş göstərdi, döşünü irəli verdi, çap etdi şeirlərimi..."

Yazıçılar Birliyinə, Xalq yazıçıları Anara, Elçinə, professor Qəzənfər Paşayevə, Nizaməddin Şəmsizadəyə tabu kimi baxırdı; körpə uşaq səmimiyyəti, inamıyla...

Nizaməddin Şəmsizadəli, Oqtay Rzalı, Ənvər Əhmədli, Şəmsili günlərimiz vardı. Ona verdiyimiz ayamadan heç inciməzdi. Əslində bu ayama aramızdakı yaş fərqi götürürdü.

"Ədəbiyyat qəzeti"ndə gedən yazıları sensor dəqiqliyi ilə oxuyurdu. Münasibətini bildirirdi. Zəng edirdi ki, Azər Turanın vaxtını almaq istəmirəm, deyərsən Ramiz müəllim salam göndərdi... Sonra da təqdirlərini, iradlarını, məsləhətlərini uzun-uzun danışardı mənə.

Xeyirxah və mərd idi. Göy üzü kimi təmiz idi... Sədaqətliydi. Diqqətliydi. O körpə, uşaq səmimiyyəti ki, Ramiz müəllimdə vardı, düzü, heç onun şümal qədd-qamətinə, azman yaşına uyuşmurdu. Elə uşaq təbəssümüylə də tez-tez 94 yaşlı atamı soruşurdu, "gözünüz üstə olsun" - deyirdi. "Hava kimi, su kimi bizi gözləyir torpağın əlləri-ətəkləri" - deyirdi.

Hava kimi, su kimi getdi yolunu gözləyəninənin yanına... Allah rəhmət eləsin.

Sərvaz HÜSEYNOĞLU